

Reunions amb l'Administració

Durant els darrers dies s'ha fet un seguit de reunions amb l'Administració, de què donem compte, amb un objectiu que va més enllà del purament informatiu. Creiem que cal debatre entre tot el personal les conseqüències que hi poden haver per a tothom.

Reunió amb la vicepresidenta

El 25 de juny vam tenir la reunió amb la vicepresidenta, Sra. Joana Ortega, arran de la petició feta per tots els sindicats sobre les retallades, després que la part social de la Mesa General es tanqués el dia 13 de juny.

La reunió no va servir per a res. El govern es manté en la idea que ens fa una retallada a contracor. Els nostres arguments econòmics (increment dels ingressos fiscals, millora en el finançament, lluita contra el frau fiscal català,

etc.) i socials (la caiguda del poder adquisitiu dels salaris del personal que treballa a l'Administració, la misèria que representen alguns sous, etc.) no serveixen per aquest govern que adopta mesures antisocials.

De passada direm que la vicepresidenta no va assegurar que amb aquesta mesura hagin finalitzat les retallades, la qual cosa pot significar des d'acomiadaments a noves retallades l'any 2014, etc.

Reunió de la Mesa General

Divendres 5 i dimarts 8 de juliol

El dia 5, es va reunir la Mesa General amb el punt d'ordre del dia de Mesures de conciliació.

No deixarem que la retallada sigui un assumpte tancat

Prèviament, per part de la IAC i de CC.OO. vam tornar a plantejar les retallades, principalment la de la paga "extra", per creure que no es pot donar per tancada la qüestió quan els pressupostos encara estan aprovats, ni hi ha hagut resposta a la demanda de documentació feta per part dels sindicats que avalés la decisió del govern. Ens neguem a cloure una qüestió tan important sense que l'altra part hagi donat veritables raons de caràcter econòmic.

El cert és que les úniques raons aportades per l'Administració són polítiques, i consisteixen a "vendre" la retallada com una acció obligada per les circumstàncies econòmiques i per l'estructura política de dependència, per la qual cosa, la Catalunya productiva es veu compel·lida a retallar el sou, mentre l'Espanya subsidiada (de què, segons aquest argument, formen part els ajuntaments i

diputacions catalanes) no fa retallades. S'escapoleixen, així, de tota responsabilitat.

El cert, i ho hem repetit fins l'esgotament, és que, assumint la axfisia econòmica de la Generalitat, tenen marge de maniobra mitjançant l'utilització d'instruments de política fiscal que són al seu abast.

El cert és que són responsables de la retallada. Responsables absoluts quan ni tan sol han tingut el detall que tenen amb d'altres a qui sí reconeixen el deute.

El cert és que han preferit "sacrificar-nos" per motius patriòtics. Com ha deixat entreveure

el Sr. Junqueras, la retallada és una fotesa davant el gran repte.

El cert és que són responsables de la retallada. Responsables absoluts quan ens utilitzen com a moneda de canvi en objectius polítics que podem compartir (o no) però que, justament per la seva importància, haurien de mantenir-se immaculats del joc brut polític que s'està fent d'aquesta qüestió.

Conciliació

Respecte al debat sobre mesures de conciliació que s'arrosseguen des de les propostes fetes a les meses sectorials i de les quals l'Administració havia fet un "retalla i enganxa" de 10 punts, el dia 5 es va arribar a l'acord que el govern retirés la nota que havia penjat a ATRI, i que els sindicats consideràvem ignominiosa, alhora d'acordar una

nova reunió divendres dia 8, prèvia concreció de les propostes sindicals que faríem la mateixa tarda.

Feta la tasca per cadascun dels sindicats, també ens vam reunir conjuntament per consensuar un document unitari que vam presentar a l'Administració el mateix dia 8 i que és el següent:

Proposta Unitària MESURES DE CONCILIACIÓ

1. La dificultat de recuperar els dies anuals retribuïts d'assumptes personals, suprimits per la Llei 5/2012 i el Real Decreto 20/2012, no ha de ser obstacle per establir mesures alternatives que puguin pal·liar la seva desaparició.
2. En aplicació de les previsions de l'article 48 j de l'EBEP, per deures relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral, fins a un màxim de 3 dies.
3. Les absències per motius de salut de fins a tres dies continuats, i amb un màxim de 45 hores anuals, no comportaran cap descompte salarial. Aquesta regulació, amb caràcter de mínim per a tots els sectors, es pren sense perjudici del manteniment de l'actual regulació sobre absències per motius de salut d'un màxim d'un dia.
4. Flexibilització en el període d'utilització, establint-lo en 30 dies, de permisos per naixements, adopcions, hospitalització, etc.
5. S'acordarà un nou supòsit excepcional que garantirà el cobrament del 100% de les retribucions per a les tres primeres baixes per Incapacitat Temporal, de cada any natural.
6. Per a la formació voluntària i per compte propi, fins a 40 hores anuals. La realització d'aquesta formació no requerirà la presència física en el lloc de treball.
7. Possibilitat de poder utilitzar fins a 7 dies, dels 22 de vacances, de manera independent i aïllada al llarg de l'any.
8. Considerar permís per deure inexcusable:
 - a) El temps necessari per a visites mèdiques de la parella o d'un familiar de 1er grau.
 - b) El temps necessari per a intervencions de cirurgia ambulatòria de la parella o d'un familiar de 1r grau que no necessitin de posterior repòs domiciliari.
 - c) El temps necessari per a proves diagnòstiques agressives de la parella o d'un familiar
9. Compliment de l'article 7.2 del REAL DECRETO 664/1997, de 12 de maig, sobre protecció dels treballadors contra els riscos relacionats amb l'exposició a agents biològics. (BOE nº 124 24-05-1997), que senyala que en totes les activitats en què hi hagi risc per a la salut o seguretat dels treballadors com a conseqüència del treball amb agents biològics, aquests disposaran, dintre de la jornada laboral, de 10 minuts per a la neteja personal abans del menjar i altres 10 minuts abans d'abandonar el treball.
10. Possibilitat de compactació de la jornada del personal interí, amb reducció de 15% de la jornada, que els pugui permetre realitzar la seva jornada setmanal amb 4 dies d'assistència a la setmana.
11. Possibilitat de recuperació setmanal de la part flexible de la jornada diària.
12. Compensació horària de les tardes anteriors a les dues festes locals i a la diada de Reis. Aquesta compensació comportaria la incorporació de les 7 hores resultants en una borsa d'hores anuals que es gaudirien com si es tractes d'assumptes personals. Aquesta proposta s'aplicaria al personal funcionari i interí d'administració i tècnic, i al personal laboral que desenvolupa el seu horari de treball de conformitat amb el que disposen les normes reguladores de la jornada i horari del personal funcionari.
13. Permís retribuït de fins a 7 dies l'any per malaltia de fills menors de 14 anys.
14. Permís d'hores recuperables, sense límit d'hores, per cura de fills menors de 14 anys o persones dependents fins el segon grau de consanguinitat o afinitat a càrrec de l'empleat públic, o per malaltia d'un familiar fins el segon grau de consanguinitat o afinitat, o per vacances escolars.
15. En aplicació de l'article 49.E de l'EBEP, ampliació als supòsits de malaltia greu d'un familiar de primer grau.
16. Reconeixement com a jornada laboral efectiva el temps dedicat al traspàs d'informació, en els centres d'atenció continuada, en els canvis de torns, que haurà de tenir el corresponent reflex al calendari laboral.

A aquestes propostes, vam afegir, verbalment, la d'incrementar els dies d'assumptes personals, anualment, quan les festes estatals, nacionals i locals cauen en dissabte i l'aclariment al punt 4 de la possibilitat d'agafar-los individualment.

L'Administració va respondre que no podia entrar a debatre la proposta unitària (tot i que els seus punts formen part de les propostes fetes per un, dos o els tres sindicats), al temps que es feia palès que el format de la Mesa general no és l'ídoni per negociar la concreció dels punts. Per tant, vam acordar la creació d'un grup delegat

de la Mesa que abordés la negociació compostat per 2 membres de cada sindicat i 6 de l'Administració, i que va començar la tasca el mateix divendres.

Per part de la IAC, CCOO i UGT es va deixar constància que la negociació és global, de tots els punts sense exclusió, ja que tots estan lligats.

Pla d'ocupació: ens hi juguem moltíssim

Ahir, 10 de juliol, al Parlament, la vicepresidenta del govern, Sra. Joana Ortega, ha presentat la diagnosi del Pla d'Ocupació de l'Administració de la Generalitat. Poques hores abans, la directora general de Funció Pública, Sra. Susanna Buois, la presentava als sindicats (IAC, CCOO i UGT).

Ens han mostrat l'embolcall però no el que hi ha a dins

La presentació ha consistit en explicar l'"embolcall" (power point) del pla i de la diagnosi: les fases del Pla, l'entorn en què es desenvolupa i els principis que han de regir la implantació de les mesures. Les úniques dades donades han estat que el Pla afecta 20.374 persones, totes elles del sector administratiu i tècnic, i que la diagnosi ha tingut en compte:

- les darreres modificacions legislatives en matèria de recursos humans implantades per la Generalitat i pel govern central (increment d'hores de treball, nova regulació de la incapacitat transitòria),
- la disminució de personal (1.500 persones menys per jubilacions no cobertes),
- el descens de l'activitat administrativa provocada per l'absència de polítiques públiques respecte a subvencions i a la contracció de l'activitat econòmica en general.
- (No ha mencionat el descens de l'activitat de l'Administració deguda a les externalitzacions que es produeixen en qüestions tan importants com l'àmbit sanitari on s'ha buidat el departament de competències traspassades a desenes d'organismes creats en els darrers anys.)

Per part dels sindicats i de diversos grups parlamentaris se'ls ha demanat que lliuressin la diagnosi, així com els criteris amb què s'ha dut a terme, però, tant la directora general amb els sindicats, com la vicepresidenta en el Parlament, s'han negat aduint que era un document feixuc.

Com a conclusions, s'han detectat desequilibris (molts intuïts des del sentit comú) *intra* i entre departaments, com, per exemple, la manca de personal en el departament de Benestar Social i Família. (No ha mencionat, en canvi, la manca de

personal en les unitats de recursos humans que fa que, actualment, el 66% dels càrrecs de comandament i llocs singulars estiguin ocupats de forma irregular, ja que ha vençut el termini del sis mesos teòricament improrrogables que poden ocupar-los provisionalment, perquè no hi ha capacitat administrativa de treure les corresponents convocatòries oficials).

Altres conclusions han estat que hi ha manca de professionals en dret i en determinades professions molt específiques degut a la manca d'ofertes públiques d'ocupació, però que és de difícil solució degut a les normes legals que obliguen a la no reposició.

Mesures que es poden adoptar

Departamentals

- reordenació de tasques i funcions
- reordenació de jornada i horaris
- modificacions dels llocs de treball
- redistribució d'efectius
- canvis d'adscripció de llocs de treball
- reassignació d'efectius

Interdepartamentals

- col·laboració interdepartamental en àrees competencials concurrents o complementàries

Per circumstàncies urgents i conjunturals

- assignació provisional de llocs de treball
- atribució temporal de funcions
- comissions de servei forçoses
- borses d'interins per a redistribucions

Pel personal laboral

- mesures de mobilitat
- modificacions de condicions de treball
- trasllats forçosos
- concursos de canvi de destinació limitats al personal laboral fix de l'àmbit afectat

Generals

- expedients de redistribució interdepartamental d'efectius
- autorització de concursos de provisió limitats a personal d'àmbits excedentaris
- suspensió cautelar d'incorporació de personal extern en l'àmbit afectat
- reassignació d'efectius interdepartamental
- impuls de mesures específiques de promoció interna
- contenció de plantilles, fixant un percentatge màxim de llocs de treball pressupostats vacants i no reservats respecte del total de llocs de treball pressupostats dels departaments i organismes autònoms.

Pel que fa a les mesures que es poden engegar, l'Administració únicament ha repetit el ventall de possibilitats que ja consten al Pla (que reproduïm), així com els principis que regiran l'aplicació de les mesures (formalment democràtiques). Han explicat que s'implantaran totes les modificacions reglamentàries que siguin necessàries per dur-les a terme, arribant a dir que, si és essencial, es modificaran les lleis. Arran de diverses preguntes ha explicat, sense concretar massa, que hi haurà trasllats (en principi voluntaris), canvis de destinació i de funcions, així com processos de promoció interna.

Manca de voluntat negociadora

La manca de dades concretes, tant pel que fa a la diagnosi com a les possibles mesures a implantar ja demostra la poca voluntat d'aquest govern d'arribar a acords amb els representants dels treballadors. A aquest respecte, tot i que la directora general i la vicepresidenta han repetit fins a l'extenuació la seva voluntat de negociar, ha resultat esclaiador el silenci a la pregunta de si s'admetrà la participació dels sindicats en les comissions, juntes, tribunals u òrgans *ad hoc* que seran els que, en darrera instància, acordaran l'aplicació concreta de les diferents mesures.

La manca de dades concretes ha derivat també a preguntar si la implantació de les mesures significarà l'acomiadament de personal interí, ja doblement "castigat" amb la pèrdua del 15% de sou i feina. La vicepresidenta ha manifestat que no es produiran acomiadaments massius i que ja va anunciar que no es produïrien acomiadaments per motius pressupostaris. En aquest sentit, tampoc ha estat tranquil·litzador el silenci a la pregunta de, si be no hi haurà acomiadaments massius ni acomiadaments pressupostaris, seria possible acomiadaments per l'aplicació de les diverses mesures previstes al Pla d'ocupació.

En resum:

- NO ACCEPTEN CAP FISCALITZACIÓ DE LA FEINA

No donen les dades de la diagnosi, únicament unes conclusions que es podien treure amb un mínim coneixement de la realitat i aplicant el sentit comú. Total secretisme i manca de transparència.

- NO VOLEN COL-LABORACIÓ

Demanen col·laboració de forma demagògica i formal

Creuen que la negociació amb els sindicats és, com fins ara, una successió de reunions per tal de cobrir una formalitat. No accepten la participació real dels representants dels treballadors en el procés.

- NO ASSEGUREN L'OCUPACIÓ

Manifesten que no hi ha haurà acomiadaments pressupostaris ni massius però no asseguren l'ocupació al 100% després de l'aplicació del Pla. No diuen si el Pla comporta acomiadaments.

Des de la IAC estem compromesos amb una reforma de l'Administració per tal que els serveis públics signifiquin, única i exclusivament, l'exercici dels drets de la ciutadania en les millors condicions possibles.

El dilluns, 15, està convocada novament la Comissió de Seguiment. Esperem que el govern aporti la documentació (tota) i que tingui la mateixa

voluntat proactiva que la IAC i la resta de sindicats per millorar l'Administració.

Addenda

La Sra. Ortega va manifestar al Parlament que les mesures preses en els darrers temps han permès el manteniment de 24.000 llocs de treball, que resulten de dividir els 700 milions d'euros no gastats entre el que ella considera sou mitjà de la Generalitat (30.000 euros). Fals.

D'acord amb el pressupost 2012

(http://www15.gencat.cat/ecofin_wpres12/pdf/DBA_L_CAT.pdf)

i el personal a juny de 2012

(<http://analisiocupaciopublica.gencat.cat/default.aspx>)

el nombre de llocs de treball "mantinguts" és exactament la meitat: 12.000.

Però, tot i que aquesta meitat fos real, pensa la Sra. Ortega que pot fer comptes barruers i demagògics? Pensa que han salvat personal, quan el que realment han salvat és el pagament dels deutes amb els seus banquers. A això s'han dedicat els nostres diners. S'han desviat —lluitem perquè no— impunement a pagar a Todós, Ratos, Serras i Cia.